

10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) zarządza, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenie na prowadzenie handlu hurtowego zwierzętami rzeźnymi, mięsem, tłuszczem i przetworami mięsnymi oraz przetwórcze przedsiębiorstwa przemysłowe branży mięsnej powołuje się do współdziałania w akcji zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne.

§ 2. Celem wykonania zadania określonego w § 1, przedsiębiorstwa wymienione w tymże paragrafie zobowiązują się do:

- 1) dokonywania na zlecenie Państwa lub przedsiębiorstwa albo instytucji wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego skupu i zakupu zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczów i przetworów mięsnych;
- 2) odstępowania na rzecz Państwa lub przedsiębiorstwa albo instytucji wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego części lub całości posiadanych przez nie zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych;
- 3) składania przedsiębiorstwu lub instytucji wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego okresowych sprawozdań ze swej działalności w handlu zwierzętami rzeźnymi, mięsa, tłuszczu i przetworami mięsnymi;
- 4) ujawniania właściwej władzy lub przedsiębiorstwu albo instytucji powołanej do kontroli warunków dokonywania skupu, zakupu, sprzedaży i przetwórstwa;
- 5) poddania klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa według norm ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego;
- 6) stawiania do dyspozycji na rzecz akcji zaopatrywania ludności środków przewozowych oraz urządzeń technicznych.

§ 3. Kontrolę wykonywania obowiązków wyszczególnionych w § 2 wykonuje Minister Handlu Wewnętrznego, który może zlecić wykonywanie kontroli przedsiębiorstwu lub instytucji przez siebie wskazanej.

§ 4. Centrali Mięskiej Centrali Spółdzielczo-Państwowej przysługują uprawnienia władz wynikające z § 2.

Zleca się Centrali Mięskiej Centrali Spółdzielczo-Państwowej ustalanie każdorazowo zakresu obowiązków wynikających z przepisu § 2 oraz wykonywanie kontroli obowiązków wyszczególnionych w tymże paragrafie.

§ 5. Dokonywany w celu odsprzedaży lub przetwórstwa zakup zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych może być ograniczony zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego przez określenie, na jakim terenie lub w jakich przedsiębiorstwach oraz w jakiej ilości zakup ten może być dokonywany.

§ 6. Przewóz zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych może być zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego uzależniony od uprzedniego zezwolenia. Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego określi właściwość władz lub przedsiębiorstw powołanych do udzielania zezwoleń, tryb i warunki ich udzielania oraz ilość zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczów i przetworów mięsnych dopuszczoną do przewozu bez zezwolenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 1, poz. 3).

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

203

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 23 kwietnia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej, Oświaty, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o obowiązku pracy lekarzy, lekarzy dentyków i farmaceutów w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434).

§ 2. 1. Czas przewidzianej w art. 27 ust. 1 obowiązkowej pracy lekarzy w zakładach społecznych służby zdrowia, w zakładach opieki społecznej i wychowawczych oraz w lecznictwie instytucji ubezpieczeń społecznych ustala się w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Przewidziany w ust. 1 wymiar czasu pracy obowiązkowej obniża się:

- 1) do 36 godzin tygodniowo dla lekarzy zatrudnionych:
 - a) w sanatoriach, szpitalach i oddziałach szpitalnych dla chorych na gruźlicę otwartą,
 - b) w szpitalach i oddziałach szpitalnych dla chorych zakaźnie,
 - c) w szpitalach psychiatrycznych,
- 2) do 30 godzin tygodniowo dla lekarzy zatrudnionych:
 - a) w prosektoriach,
 - b) w zakładach anatomo-patologicznych,
 - c) w zakładach medycyny sądowej.

- 3) do 25 godzin tygodniowo dla lekarzy zatrudnionych:
- w rentgenologicznych zakładach i pracowniach diagnostycznych, jeżeli praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni Roentgena,
 - w rentgenologicznych pracowniach terapeutycznych,
- 4) do 24 godzin tygodniowo dla lekarzy zatrudnionych w pracowniach radowych, jeżeli praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu.

§ 3. Od obowiązku pracy przewidzianego w art. 27 ust. 1 wolni są lekarze niezdolni do pracy wskutek trwałej choroby lub ułomności cielesnej, stwierdzonych świadectwem lekarza urzędowego.

§ 4. Wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) może ustalić czas pracy lekarza w wymiarze niższym niż określony w § 2, ze względu na przekroczenie 60 lat życia — jeśli chodzi o mężczyzn, a 55 lat życia — jeśli chodzi o kobiety, bądź ze względu na stan zdrowia stwierdzony świadectwem lekarza urzędowego.

§ 5. Profesorowie, zastępcy profesorów, docenci etatowi, pomocnicze siły naukowe w szkołach akademickich, pracownicy instytutów (zakładów) naukowo-badawczych oraz lekarze, korzystający ze stypendiów naukowych dla doktorantów bądź habilitantów, mogą być powoływani do pracy obowiązkowej jedynie po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego ministra, który równocześnie w każdym poszczególnym przypadku ustali czas pracy tych osób w wymiarze niższym od określonego w § 2.

§ 6. Na poczet pracy obowiązkowej lekarzy, przewidzianej w art. 27 ust. 1, zalicza się pracę lekarza zatrudnionego w służbie zdrowia przez władze, urzędy lub instytucje prawa publicznego, jak również w charakterze lekarza przemysłowego lub kolejowego.

§ 7. 1. Lekarz zatrudniony w niepełnym wymiarze godzin może być powołany do innego zakładu

tej samej kategorii jedynie w takim wymiarze, aby łączna liczba godzin zatrudnienia odpowiadała normom, ustalonym w § 2.

2. W przypadku zatrudnienia lekarza w dwóch lub więcej zakładach, w których obowiązują różne wymiary godzin, łączna liczba godzin zatrudnienia powinna odpowiadać najniższemu z tych wymiarów.

§ 8. Lekarzy wykonujących praktykę lekarską, a nie zatrudnionych w zakładach wymienionych w § 2 lub zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) powołuje do pracy w jednym z zakładów, położonych w miejscu ich zamieszkania bądź wykonywania praktyki lekarskiej, biorąc pod uwagę ich kwalifikacje zawodowe, miejsce zatrudnienia i miejsce zamieszkania.

§ 9. 1. Dla lekarzy dentystów czas pracy obowiązkowej w zakładach wymienionych w § 2 ustala się w wymiarze 36 godzin tygodniowo, a dla farmaceutów w aptekach, będących zakładami społecznymi służby zdrowia, — w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Przepisy §§ 3—8 stosuje się odpowiednio do zatrudnienia lekarzy - dentystów i farmaceutów.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Prenumerata kwartalna normalna wynosi 800 zł, ulgowa 400 zł. Z prenumeraty ulgowej korzystają władze, urzędy, zakłady i instytucje państwowe, z wyjątkiem banków, monopolu i przedsiębiorstw państwowych.

Prenumeratę należy wpłacać z góry na piętnaście dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto Administracji Dziennika Ustaw R. P. w P.K.O. w Warszawie Nr I—1999.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmują ponadto Biura Sprzedaży Dziennika Ustaw R. P. w Warszawie, ul. Leszno 53/55 i ul. 6 Sierpnia 6 oraz w Łodzi, Gmach Sądów, Plac Dąbrowskiego 5.

Pojedyncze numery są do nabycia w biurach sprzedaży i kasach wszystkich sądów okręgowych.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Leszno 53/55.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. 6-go Sierpnia 6.